

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 10.7.2007
COM(2007) 394 τελικό

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**για την απλούστευση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος για τις εταιρείες στους τομείς
του εταιρικού δικαίου, της λογιστικής και των ελέγχων**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

για την απλούστευση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος για τις εταιρείες στους τομείς του εταιρικού δικαίου, της λογιστικής και των ελέγχων

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 8/9 Μαρτίου 2007 υπογράμμισε ότι η μείωση του διοικητικού φόρτου είναι σημαντική για την ενίσχυση της οικονομίας της Ευρώπης, ιδίως αν ληφθούν υπόψη τα δυνητικά οφέλη που μπορούν να αποκομίσουν οι ΜΜΕ. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο τόνισε ότι είναι απαραίτητη η κοινή προσπάθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών για τη μείωση του διοικητικού φόρτου στην ΕΕ.¹

Η Επιτροπή περιέγραψε τον τρόπο για να επιτευχθεί αυτό εκδίδοντας, στις 14 Νοεμβρίου 2006, ένα ενημερωμένο πρόγραμμα απλούστευσης² και τα κύρια στοιχεία για τη μέτρηση των διοικητικών δαπανών και τη μείωση του διοικητικού φόρτου³. Τα έγγραφα αυτά συμπληρώθηκαν από ένα πρόγραμμα δράσης που εκδόθηκε στις 24 Ιανουαρίου 2007⁴. Και τα δύο αυτά προγράμματα τονίζουν την ανάγκη να υπάρξουν απτά οικονομικά οφέλη.

Το ευρωπαϊκό εταιρικό δίκαιο, η λογιστική και οι έλεγχοι έχουν επισημανθεί ως τομείς προτεραιότητας στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας αυτής. Οι πρώτες αναλύσεις που έγιναν από ορισμένα κράτη μέλη έδειξαν ότι οι διοικητικές δαπάνες που προκαλούνται από τους κανόνες της ΕΕ στους τομείς αυτούς είναι ιδιαίτερα υψηλές.⁵ Παράλληλα, η Επιτροπή άρχισε να μετρά το διοικητικό φόρτο που οφείλεται στο εταιρικό δίκαιο και στη λογιστική σε όλη την ΕΕ, όπως ανακοινώθηκε το Νοέμβριο του 2006⁶ ⁷. Είναι απαραίτητη η εκτεταμένη ανασκόπηση του κεκτημένου της ΕΕ στους τομείς αυτούς για να είναι σε θέση οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις να ανταγωνίζονται πιο αποτελεσματικά και να είναι πιο επιτυχημένες στο άκρως ανταγωνιστικό παγκόσμιο περιβάλλον.

¹ Συμπεράσματα της Προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου των Βρυξελλών - έγγρ. 7224/07 Concl 1

² Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών - "Στρατηγική επισκόπηση του προγράμματος για τη βελτίωση της νομοθεσίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση" (COM(2006)689 τελικό, ΕΕ C 78 της 11.4.2007, σ. 9)

³ Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής της 14/11/2006 με τίτλο "Μέτρηση των διοικητικών δαπανών και μείωση του διοικητικού φόρτου στην Ευρωπαϊκή Ένωση" (COM(2006)691 τελικό)

⁴ Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με θέμα "πρόγραμμα δράσης για τη μείωση του διοικητικού φόρτου στην ΕΕ", (COM(2007)23 τελικό, δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα)

⁵ Βλέπε COM(2006)689

⁶ Βλέπε έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής της 14ης Νοεμβρίου 2006 με τίτλο "Πρώτη έκθεση προόδου σχετικά με τη στρατηγική για την απλούστευση του ρυθμιστικού περιβάλλοντος", COM(2006)690 τελικό, σελίδα 12: "Σε ό,τι αφορά το εταιρικό δίκαιο, η Επιτροπή προβλέπει να δρομολογήσει πριν από το τέλος του τρέχοντος έτους ολοκληρωμένη πρωτοβουλία για τον υπολογισμό των διοικητικών δαπανών που απορρέουν από τις οδηγίες εταιρικού δικαίου με σκοπό να καθορίσει από κοινού με τα κράτη μέλη και τους εμπλεκόμενους φορείς το πεδίο για τη μείωση των εν λόγω δαπανών. Τα σχετικά αποτελέσματα θα παρουσιαστούν στο πλαίσιο ανακοίνωσης το δεύτερο εξάμηνο του 2007."

⁷ Η μέτρηση αυτή διενεργείται σήμερα με τη βοήθεια εξωτερικών συμβούλων. Τα αποτελέσματα της παρούσας ενέργειας θα χρησιμεύσουν ως εισροή στις αξιολογήσεις του αντίκτυπου που θα συνοδεύουν κάθε μελλοντική νομοθετική πρωτοβουλία σχετικά με το θέμα αυτό.

Η ενέργεια αυτή θα συμβάλει στη συνεχιζόμενη ανασκόπηση της ενιαίας αγοράς την οποία ξεκίνησε η Επιτροπή στο πλαίσιο του προγράμματος για τους πολίτες το Μάιο του 2006⁸. Συγκεκριμένα, θα υποστηρίζει τις εργασίες που αποσκοπούν στη βελτίωση της νομοθεσίας στην Ευρώπη, διαδικασία που προϋποθέτει την κριτική αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο μπορούμε να βελτιωθούν οι ισχύοντες νόμοι και να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος.

1. ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΘΕΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ;

Ως κεντρικά στοιχεία για την επίτευξη της κοινής αγοράς, το εταιρικό δίκαιο και η λογιστική ανήκουν στους πρώτους τομείς της νομοθεσίας που εναρμονίστηκαν σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Σύντομα ακολούθησε ο τομέας των ελέγχων (η όγδοη οδηγία για τον υποχρεωτικό έλεγχο εκδόθηκε στις αρχές της δεκαετίας του 80).⁹ Στη συνέχεια, οι σχετικές οδηγίες και κανονισμοί επικαιροποιήθηκαν αρκετές φορές για να προσαρμοστούν στις νέες εξελίξεις.¹⁰ Ορισμένες από τις αναθεωρήσεις αυτές είναι πρόσφατες και χρειάζεται ακόμη καιρός για να μπορέσουν να μετρηθούν και να προσδιοριστούν τα αποτελέσματά τους. Ωστόσο, κανένα από αυτά τα μέτρα εκσυγχρονισμού δεν επηρέασε το πεδίο εφαρμογής και το βασικό περιεχόμενο των σχετικών οδηγιών. Οι οδηγίες έχουν μείνει ουσιαστικά αμετάβλητες από την έκδοσή τους.

Τα τελευταία είκοσι ή τριάντα χρόνια, το επιχειρηματικό περιβάλλον των ευρωπαϊκών εταιρειών άλλαξε με μεγάλη ταχύτητα, με την παγκοσμιοποίηση των οικονομιών και τις ριζικές εξελίξεις της τεχνολογίας. Το νομικό περιβάλλον εξελίχθηκε επίσης με την εφαρμογή διεθνών προτύπων στον τομέα της λογιστικής και με την ανάπτυξη της νομολογίας του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Τα τελευταία χρόνια, η νομολογία αυτή βοήθησε στην αποσαφήνιση των θεμελιωδών ελευθεριών της Συνθήκης, προετοιμάζοντας το έδαφος για την ενίσχυση της κινητικότητας των εταιριών στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Υπάρχει ανάγκη αναθεώρησης των ισχυουσών οδηγιών της ΕΕ λαμβάνοντας υπόψη τις εξελίξεις αυτές προκειμένου να αξιολογηθεί αν συνεχίζουν να είναι κατάλληλες. Η αξιολόγηση αυτή πρέπει επίσης να λάβει υπόψη τις αρχές της βελτίωσης της νομοθεσίας καθώς και τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας.

⁸ Μια πρώτη ενδιάμεση έκθεση υποβλήθηκε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο το Μάρτιο του 2007 (Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με θέμα: Ενιαία αγορά για τους πολίτες - Ενδιάμεση έκθεση για το Εαρινό Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του 2007 (COM(2007)60 τελικό, δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα))

⁹ Κατάλογος των κυριότερων μέτρων στους τομείς του εταιρικού δικαίου, της λογιστικής και των ελέγχων παρουσιάζεται στο **παράρτημα 1**.

¹⁰ Στο πλαίσιο της τέταρτης φάσης της διαδικασίας για την απλούστευση της νομοθεσίας στην εσωτερική αγορά (SLIM), εκσυγχρονίστηκε η πρώτη και η δεύτερη οδηγία για το εταιρικό δίκαιο· επιπλέον, επικαιροποιήθηκε η τέταρτη και η έβδομη οδηγία, ενώ εκδόθηκε η δέκατη οδηγία για το εταιρικό δίκαιο σχετικά με τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις και η οδηγία για την άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου των μετόχων. Στον τομέα της λογιστικής και των ελέγχων, το επίπεδο διεθνούς εναρμόνισης που έχει επιτευχθεί συνέβαλε στην αποδοχή νέων προτύπων που εξασφαλίζουν τη διαφάνεια και αυξάνουν την αξιοπιστία των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων. Για τις εισηγμένες εταιρείες, ο κανονισμός ΔΛΠ απαιτεί τη χρήση των νέων διεθνών προτύπων χρηματοοικονομικής πληροφόρησης (ΔΠΧΠ) για τους ενοποιημένους λογαριασμούς. Επίσης, μια νέα οδηγία για τους υποχρεωτικούς ελέγχους εκδόθηκε το 2006.

2. ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Υπάρχουν ουσιαστικά δύο επιλογές σχετικά με τις μελλοντικές ενέργειες όσον αφορά ορισμένες οδηγίες εταιρικού δικαίου που καλύπτουν κυρίως εγχώριες καταστάσεις:

- Η **πρώτη επιλογή** είναι να αντιμετωπιστεί το ζήτημα του εάν είναι σήμερα αναγκαίες όλες οι ισχύουσες οδηγίες ή εάν θα πρέπει το κεκτημένο της ΕΕ στον τομέα του εταιρικού δικαίου να μειωθεί, ώστε να περιλαμβάνει μόνο τις νομικές πράξεις που αφορούν συγκεκριμένα διασυνοριακά προβλήματα.
- Η **δεύτερη, μικρότερης εμβέλειας επιλογή** συνίσταται στο να δοθεί έμφαση μόνο σε συγκεκριμένα, μεμονωμένα μέτρα απλούστευσης προκειμένου ενισχυθούν οι επιχειρήσεις της ΕΕ.

Όσον αφορά το υπόλοιπο κεκτημένο περί εταιρικού δικαίου που αφορά συγκεκριμένα διασυνοριακά προβλήματα καθώς και τους τομείς της λογιστικής και των ελέγχων, η κατάλληλη απάντηση φαίνεται ότι είναι τα μεμονωμένα μέτρα απλούστευσης. Στη λογιστική και τους ελέγχους θα πρέπει να δοθεί έμφαση στη μείωση των διοικητικών δαπανών για τις ΜΜΕ, για τις οποίες οι δαπάνες αυτές είναι οι ιδιαίτερα επαχθείς, ενώ όλες οι εταιρείες θα πρέπει να ωφελούνται από τα μέτρα απλούστευσης στον τομέα του εταιρικού δικαίου.

Με την παρούσα ανακοίνωση, η Επιτροπή επιδιώκει να παρουσιάσει τις πρώτες απόψεις της σχετικά με το ζήτημα αυτό και να προκαλέσει την έναρξη διαλόγου στον οποίο θα συμμετέχουν τα κράτη μέλη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και οι ενδιαφερόμενοι προκειμένου να εντοπιστούν τα μέτρα στους τομείς του εταιρικού δικαίου, της λογιστικής και τον έλεγχο που θα είναι τα πιο κατάλληλα, όχι μόνο για να προσαρμοστούν οι ευρωπαϊκές εταιρείες στην εσωτερική αγορά, αλλά και για να καταστούν πιο ανταγωνιστικές σε παγκόσμιο επίπεδο. Ο στόχος είναι να επικτατήσει πολιτική συναίνεση σχετικά με τη μελλοντική πορεία έτσι ώστε να καταστεί δυνατό να υποβληθούν οι κατάλληλες νομοθετικές προτάσεις στις αρχές του 2008.

Καλούνται οι ενδιαφερόμενοι να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα ζητήματα που τίθενται και με τις προτάσεις που παρουσιάζονται στο παρόν έγγραφο και στα παραρτήματά του. Ευπρόσδεκτες είναι επίσης οι συμπληρωματικές προτάσεις από ενδιαφερόμενους για περαιτέρω μέτρα απλούστευσης.

Η παρούσα ενέργεια πρέπει να βασίζεται στην κατανόηση της αρχής, όπως υπογραμμίστηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 8/9 Μαρτίου 2007, ότι το οποιοδήποτε μέτρο απλούστευσης σε επίπεδο ΕΕ μπορεί να είναι αποτελεσματικό μόνο εάν τα μέτρα που λαμβάνονται σε επίπεδο ΕΕ υποστηρίζονται πλήρως από τα κράτη μέλη σε εθνικό επίπεδο και εάν τα κράτη μέλη αξιοποιούν τις δυνατότητες που ήδη υπάρχουν σήμερα στην κοινοτική νομοθεσία προκειμένου να μειώνεται ο φόρτος των εταιρειών στην ΕΕ. Μόνο μια συνδυασμένη στρατηγική θα επιτρέψει στις εταιρείες να ωφελούνται από τις σαφείς βελτιώσεις του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

3. ΠΟΣΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ Η ΕΥΡΩΠΗ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΕΤΑΙΡΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ;

3.1. Η γενική προσέγγιση στα θέματα του εταιρικού δικαίου της ΕΕ

Στον τομέα του εταιρικού δικαίου, η αυξημένη κινητικότητα των εταιριών σήμερα, όχι μόνο σε επίπεδο ΕΕ αλλά και σε διεθνές επίπεδο, απαιτεί ευέλικτες αποκρίσεις σε ένα συνεχώς

μεταβαλλόμενο περιβάλλον. Οι μεταβολές αυτές μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο εάν τα κράτη μέλη είναι ικανά να αντιδρούν γρήγορα σε αυτές τις νέες εξελίξεις. Με την παρούσα κατάσταση, ένα άκαμπτο, εναρμονισμένο ευρωπαϊκό πλαίσιο μπορεί μερικές φορές να φαίνεται ότι αποτελεί περισσότερο εμπόδιο για την καινοτομία παρά όφελος για την εσωτερική αγορά. Η ανταγωνιστικότητα των εταιρειών εξαρτάται επιπλέον από το επίπεδο των διοικητικών δαπανών που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με τη δραστηριότητά τους. Ορισμένες από τις δαπάνες αυτές οφείλονται στους κανόνες της ΕΕ. Θα πρέπει να τεθεί το ερώτημα κατά πόσον τα οφέλη από τους κανόνες αυτούς είναι σε όλες τις περιπτώσεις μεγαλύτερα από τις δαπάνες που συνδέονται με αυτούς.

Η εναρμόνιση έχει ταυτόχρονα και θετικά αποτελέσματα για την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων. Η εναρμόνιση είναι πλεονέκτημα για τις διασυνοριακές αγορές και μπορεί να αποσαφηνίσει τη σχέση ανάμεσα σε δύο ή περισσότερα εμπλεκόμενα εθνικά νομικά συστήματα. Επίσης, αυξάνει την ασφάλεια δικαίου. Το ίδιο ισχύει και όταν θεσπίζονται ελάχιστα πρότυπα διαφάνειας για την προστασία των τρίτων από τους κινδύνους που συνεπάγεται για αυτούς η αυξημένη κινητικότητα των εταιρειών. Στην περίπτωση αυτή, οι κοινοί κανόνες αποτελούν το υπόβαθρο για την εμπιστοσύνη που είναι απαραίτητη για την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Η κατάσταση μπορεί ωστόσο να είναι διαφορετική για οδηγίες όπως η τρίτη, η έκτη, η δεύτερη και η δωδέκατη οδηγία για το εταιρικό δίκαιο. Οι οδηγίες αυτές εστιάζονται κυρίως σε καταστάσεις στο εσωτερικό των χωρών και δεν αποβλέπουν στην επίλυση συγκεκριμένων διασυνοριακών προβλημάτων.

3.1.1. Επιλογή 1: Έμφαση σε διασυνοριακά προβλήματα

η τρίτη και η έκτη οδηγία για το εταιρικό δίκαιο διέπουν τις συγχωνεύσεις και τη διάσπαση ανωνύμων εταιρειών στο ίδιο κράτος μέλος. Όταν θεσπίστηκαν οι κανόνες αυτοί πριν από δεκαετίες, διαδραμάτιζαν σημαντικό ρόλο όσον αφορά το άνοιγμα νέων δυνατοτήτων για τις εταιρείες και την προώθηση της εσωτερικής αγοράς. Σήμερα εγγυώνται ένα ελάχιστο επίπεδο προστασίας για τους μετόχους και τους πιστωτές των ανωνύμων εταιριών σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ωστόσο, δεδομένου ότι οι οδηγίες αυτές δεν επιτρέπουν την πλήρη εναρμόνιση, δεν εξασφαλίζουν ίσους όρους ανταγωνισμού· αντίθετα, ορισμένοι κανόνες εξακολουθούν να είναι διαφορετικοί από το ένα κράτος μέλος στο άλλο. Ταυτόχρονα, η ύπαρξη ελάχιστων απαιτήσεων στο κοινοτικό δίκαιο εμποδίζει τα κράτη μέλη να προσαρμόζουν τις εθνικές νομοθεσίες τους στις μεταβαλλόμενες ανάγκες. Αυτό οδηγεί στο ερώτημα κατά πόσον τα πλεονεκτήματα που παρέχουν οι οδηγίες αυτές δικαιολογούν τους περιορισμούς που επιβάλλουν στις επιχειρήσεις.

Παρόμοια προβλήματα ανακύπτουν όσον αφορά τη **δεύτερη οδηγία για το εταιρικό δίκαιο** που καλύπτει το κεφάλαιο των ανωνύμων εταιριών. Το σύστημα διατήρησης του κεφαλαίου της οδηγίας αυτής απέτελεσε αντικείμενο συζητήσεων για μεγάλο χρονικό διάστημα έτσι ώστε θα έπρεπε τουλάχιστον να εξεταστεί το ενδεχόμενο αναθεώρησης του συστήματος αυτού προκειμένου να δοθεί στις εταιρείες μεγαλύτερη δυνατότητα ευελιξίας όσον αφορά τη διανομή μερισμάτων

στους μετόχους τους.¹¹ Σε ορισμένα κράτη μέλη δημιουργήθηκαν νέες νομικές μορφές που δεν εμπίπτουν στο πεδίο κάλυψης της δεύτερης οδηγίας για το εταιρικό δίκαιο για να δοθεί στις εταιρείες η ευελιξία που δεν παρέχει η οδηγία, ιδίως όσον αφορά τις ελάχιστες απαιτήσεις κεφαλαίου.

Η **δωδέκατη οδηγία** έχει κυρίως το χαρακτήρα της παροχής δυνατοτήτων, δεδομένου ότι επιτρέπει σε άτομα να ιδρύουν ιδιωτικές ανώνυμες εταιρείες σε κράτη μέλη στα οποία, πριν από τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, χρειαζόνταν περισσότερα από ένα άτομο για τη σύσταση μιας τέτοιας εταιρείας.

Ωστόσο, η οδηγία ορίζει ταυτόχρονα ορισμένες ελάχιστες απαιτήσεις για τις εσωτερικές διαδικασίες μιας τέτοιας εταιρείας. Το ερώτημα είναι εάν τέτοιοι περιορισμοί πρέπει να θεσπίζονται σε επίπεδο ΕΕ.

Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, η Επιτροπή θεωρεί ότι η κατάργηση των κοινοτικών κανόνων και η αύξηση της ευελιξίας με το να επιτραπεί στα κράτη μέλη να προσδιορίζουν αυτά τους όρους στους σχετικούς τομείς θα αποτελέσει βιώσιμη επιλογή. Πράγματι, η Επιτροπή θεωρεί ότι μια τέτοια προσέγγιση θα είναι καλύτερα προσαρμοσμένη στις αρχές της βελτίωσης της νομοθεσίας και με την ανάγκη να εφοδιαστεί με η ΕΕ με ένα αποτελεσματικό κεκτημένο εταιρικού δικαίου για τον 21ο αιώνα.

Οι ενδιαφερόμενοι καλούνται συνεπώς να υποβάλουν τις απόψεις τους σχετικά με το κατά πόσον

- οι κανόνες για τις εγχώριες συγχωνεύσεις και τις διαιρέσεις που περιέχονται στην τρίτη και την έκτη οδηγία·
- οι κανόνες για το κεφάλαιο των ανωνύμων εταιριών ή τουλάχιστον για το σύστημα διατήρησης του κεφαλαίου της δεύτερης οδηγίας· ή / και
- οι κανόνες για τις μονομελείς ανώνυμες εταιρείες της δωδέκατης οδηγίας

πρέπει να καταργηθούν συνολικά ή εν μέρει.

Εάν η κατάργηση αυτή δεν θεωρείται ορθή, θα πρέπει να εξηγηθεί ποια είναι τα οφέλη από την ύπαρξη των κανόνων αυτών σε επίπεδο ΕΕ και γιατί τα οφέλη αυτά είναι πιο σημαντικά από τις δαπάνες που συνδέονται με αυτά.

3.1.2. *Επιλογή 2: Λιγότερο διεξοδική νομοθεσία βασισμένη σε αρχές*

Μερικοί μπορεί να θεωρήσουν ότι η πλήρης κατάργηση των οδηγιών που αναφέρονται παραπάνω είναι υπερβολική. Στην περίπτωση αυτή, θα έπρεπε τουλάχιστον να απλουστευθούν κάποια μέρη της τρίτης, της έκτης και πιθανώς της δεύτερης οδηγίας για το εταιρικό δίκαιο. Με τη σημερινή τους μορφή, οι οδηγίες αυτές περιέχουν κανόνες με τέτοιο επίπεδο λεπτομέρειας που αφήνει ελάχιστη ευελιξία στα κράτη μέλη να προσαρμόζουν τα εθνικά τους συστήματα στις εξελισσόμενες ανάγκες των επιχειρήσεων και των ενδιαφερομένων γενικότερα.

¹¹ Η προσεχής μελέτη για μια εναλλακτική λύση για το σύστημα διατήρησης του κεφαλαίου της δεύτερης οδηγίας για το εταιρικό δίκαιο, την οποία δρομολόγησε η Επιτροπή το Σεπτέμβριο του 2006, θα προσφέρει συμπληρωματικές πληροφορίες που θα διευκολύνουν την αξιολόγηση στην περίπτωση αυτή.

Η Επιτροπή υπέβαλε μια πρώτη πρόταση για απλούστευση της τρίτης και της έκτης οδηγίας στις 7 Μαρτίου 2007¹² ως ένα από τα μέτρα που περιέχονται στο πρόγραμμα δράσης της Επιτροπής για τη μείωση του διοικητικού φόρτου, και υποστηρίχθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στις 8/9 Μαρτίου¹³.

Ωστόσο, εκτός από την τροποποίηση αυτή, υπάρχουν πιο ουσιαστικές τροποποιήσεις που πρέπει να εξεταστούν. Συγκεκριμένα, ορισμένες από τις υποχρεώσεις παροχής πληροφοριών που περιέχονται στην τρίτη και στην έκτη οδηγία φαίνεται υπερβολικές με τις σημερινές.

Αναλυτικές προτάσεις που αντιμετωπίζουν τα προβλήματα αυτά στο πλαίσιο της παρούσας επιλογής περιέχονται στο **παράρτημα 2**. Επιπλέον, μετά την αξιολόγηση της μελέτης που εκπονείται σήμερα¹⁴ για λογαριασμό της Επιτροπής, θα μπορούσαν επίσης να προταθούν μέτρα για την περαιτέρω απλούστευση της δεύτερης οδηγίας.

Οι ενδιαφερόμενοι καλούνται να υποβάλουν τις απόψεις τους σχετικά με τις προτάσεις που παρουσιάζονται στο **παράρτημα 2**.

Εάν κάποιο από τα προτεινόμενα μέτρα δεν θεωρηθεί κατάλληλο, θα πρέπει να εξηγηθούν τα πλεονεκτήματα της διατήρησης των κανόνων ως έχουν.

3.2. Πρόσθετα μέτρα απλούστευσης στο εταιρικό δίκαιο

Όπως εξηγείται παραπάνω, εκτός από τα μέτρα που εξετάζονται στο προηγούμενο τμήμα, απαιτούνται και άλλες ενέργειες προκειμένου να απλουστευθούν άλλα μέρη του κεκτημένου που αφορά το εταιρικό δίκαιο.

Αυτό αφορά πρώτα απ' όλα την πρώτη και την ενδέκατη οδηγία για το εταιρικό δίκαιο. Οι τρόποι δημοσίευσης πληροφοριών για τις εταιρείες που προβλέπονται από τις οδηγίες αυτές εξακολουθούν να μην αξιοποιούν όλες τις δυνατότητες που προσφέρει η σημερινή τεχνολογία.

Σύμφωνα με τους κανόνες της **πρώτης οδηγίας για το εταιρικό δίκαιο**, ορισμένες πληροφορίες που πρέπει να καταγράφονται στα εμπορικά μητρώα των κρατών μελών πρέπει επιπλέον να δημοσιεύονται στις επίσημες εφημερίδες των χωρών αυτών. Στις περισσότερες περιπτώσεις, η δημοσίευση αυτή συνεπάγεται περιττές πρόσθετες δαπάνες για τις εταιρείες. Οι δαπάνες αυτές μπορούν μελλοντικά να αποφευχθούν, λαμβάνοντας υπόψη ότι σήμερα όλες αυτές είναι οι πληροφορίες είναι διαθέσιμες επιγραμματικά λόγω των απαιτήσεων παροχής πληροφοριών. Οι απαιτήσεις αυτές συνεπάγονται επίσης σημαντικές δαπάνες για πολλές εταιρείες, λόγω των εθνικών κανόνων σχετικά με τις μεταφράσεις και τις πιστοποιήσεις που συνδέονται με την υποχρέωση παροχής πληροφοριών. Είναι ανάγκη να καταβληθούν προσπάθειες για μείωση των δαπανών αυτών στο ελάχιστο με τον περιορισμό των επίσημων

¹² Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 78/855/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί των συγχωνεύσεων των ανωνύμων εταιρειών και της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ για τη διάσπαση των ανωνύμων εταιρειών όσον αφορά την απαίτηση για τη σύνταξη έκθεσης από ανεξάρτητο εμπειρογνώμονα σε περίπτωση συγχώνευσης ή διάσπασης (COM(2007)91, δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα)

¹³ Συμπεράσματα της Προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου των Βρυξελλών - έγγρ. 7224/07 Concl 1

¹⁴ Βλ. υποσημείωση 11.

απαιτήσεων που μπορούν να επιβάλλουν τα κράτη μέλη στις εταιρείες στο πλαίσιο αυτό.

Σχετικές προτάσεις περιέχονται στο **παράρτημα 3**. Επιπλέον, το παράρτημα περιέχει μία πρόταση για την προσαρμογή των καταστατικών της ευρωπαϊκής εταιρείας στην πρόσφατη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου που θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί με την ευκαιρία των μέτρων εκσυγχρονισμού και απλούστευσης που προτείνονται στην παρούσα ανακοίνωση.

Καλούνται οι ενδιαφερόμενοι να υποβάλουν τις απόψεις τους σχετικά με τις προτάσεις που παρουσιάζονται στο **παράρτημα 3**.

Εάν κάποιο από τα προτεινόμενα μέτρα δεν θεωρηθεί κατάλληλο, θα πρέπει να εξηγηθούν τα πλεονεκτήματα της διατήρησης των κανόνων ως έχουν.

4. ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΜΕ ΣΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΛΕΓΧΩΝ

Στον τομέα της λογιστικής και των ελέγχων, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις μπορούν να επωφεληθούν από την περαιτέρω απλούστευση των οδηγιών.

Με την πρώτη, την έβδομη και την όγδοη οδηγία, οι εναρμονισμένες απαιτήσεις λογιστικής και ελέγχων αύξησαν σημαντικά την ποιότητα των οικονομικών καταστάσεων και των ελέγχων στην ΕΕ. Αν και θα πρέπει να διατηρηθεί ο συνολικός στόχος που επιδιώκουν αυτές οι οδηγίες όσον αφορά τη διατήρηση και τη βελτίωση της ποιότητας της λογιστικής και των ελέγχων στην ΕΕ, οι ισχύουσες απαιτήσεις βάσει των οδηγιών αυτών συνεπάγονται διοικητικές εργασίες για τις οποίες οι εταιρείες, ιδίως οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, διαμαρτύρονται ότι είναι υπερβολικά επαχθείς χωρίς λόγο.

Ωστόσο, η επιτυχημένη μείωση του διοικητικού φόρτου για τις ΜΜΕ πρέπει να αντιμετωπιστεί τόσο σε επίπεδο ΕΕ όσο και σε εθνικό επίπεδο. Είναι πολύ σημαντικό να συνδυαστεί η παροχή πληροφοριών για διαφορετικούς σκοπούς (όπως η φορολογία, η στατιστική, η κοινωνική ασφάλιση και η πληροφόρηση για την απασχόληση) σε επίπεδο κρατών μελών, μειώνοντας έτσι τον συνολικό φόρτο της διατήρησης διαφορετικών συστημάτων λογιστικής και παροχής πληροφοριών. Αυτό θα μπορούσε επίσης να διευκολύνει τη χρήση ηλεκτρονικών μορφοτύπων παροχής πληροφοριών όπως το XBRL.

Το παρόν σχέδιο απλούστευσης για τις ΜΜΕ συμπίπτει με τη δημοσίευση, από τον Οργανισμό Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (ΟΔΛΠ), ενός σχεδίου για ένα προτεινόμενο ΔΠΧΠ για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Ωστόσο, μετά από μια πρώτη ανάλυση, η Επιτροπή δεν πιστεύει ότι οι τρέχουσες εργασίες του ΟΔΛΠ για τη λογιστική των ΜΜΕ θα μπορούσε να προσφέρει επαρκή στοιχεία για την απλούστευση της ζωής των ευρωπαϊκών ΜΜΕ.

Αντίθετα, η Επιτροπή έχει εντοπίσει ορισμένα άλλα μέτρα που θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν σημαντική απλούστευση για τις ΜΜΕ.

Το πρώτο μέτρο στο πλαίσιο αυτό είναι να εξαιρεθούν οι «πολύ μικρές επιχειρήσεις» από την εφαρμογή των οδηγιών για τη λογιστική. Για αυτές τις ελάχιστου μεγέθους επιχειρήσεις, ο φόρτος που συνδέεται με την κατάρτιση των ετήσιων λογαριασμών είναι ιδιαίτερα βαρύς. Ταυτόχρονα, δεν υπάρχει ευρεία ζήτηση για τις οικονομικές καταστάσεις τους. Με μία

εξαίρεση στις οδηγίες για τη λογιστική, τα κράτη μέλη θα μπορούν να προσδιορίζουν τους κανόνες με τους οποίους θα πρέπει να υποχρεούνται να συμμορφώνονται οι πολύ μικρές επιχειρήσεις. Θα πρέπει να σημειωθεί στο πλαίσιο αυτό ότι σε πολλά κράτη μέλη έχει ήδη θεσπιστεί η κατηγορία της «πολύ μικρής επιχείρησης».

Καλούνται επομένως οι ενδιαφερόμενοι να διατυπώσουν τις απόψεις τους σχετικά με το αν συμφωνούν ή όχι με την εξαίρεση των πολύ μικρών επιχειρήσεων από το πεδίο κάλυψης της τέταρτης οδηγίας και με τον ακόλουθο πιθανό ορισμό για αυτές τις πολύ μικρές επιχειρήσεις:

- λιγότεροι από δέκα μισθωτοί,
- σύνολο ισολογισμού κάτω από 500.000 ευρώ, και
- κύκλος εργασιών κάτω από 1.000.000 ευρώ.

Επιπλέον, προτείνονται τα ακόλουθα μέτρα απλοποίησης υπέρ των ΜΜΕ:

- Επέκταση της μεταβατικής περιόδου για την υπέρβαση των κατώτατων ορίων από τις ΜΜΕ από δύο σε πέντε χρόνια. Οι εταιρείες που βρίσκονται σε φάση εκκίνησης θα επωφελούνται ιδιαίτερα από μεγαλύτερη μεταβατική περίοδο για την επιβολή της υποχρέωσης κατάρτισης πιο αναλυτικών λογαριασμών·
- εξαίρεση των πολύ μικρών μονάδων από την υποχρέωση δημοσίευσης των λογαριασμών τους·
- παροχή της δυνατότητας σε ορισμένες μεσαίου μεγέθους μονάδες να χρησιμοποιούν εξαιρέσεις που σήμερα προσφέρονται μόνο για μικρές μονάδες. Το μέτρο αυτό θα αφορά ιδιαίτερα τις εταιρείες στις οποίες η διάρθρωση των μελών είναι τέτοια ώστε να μην υπάρχουν ιδιαίτερες εξωτερικές ανάγκες χρηστών και τις εταιρείες απεριόριστης ευθύνης.

Μπορούν να ληφθούν περαιτέρω μέτρα σχετικά με τη διαδικασία για τις τακτικές αναπροσαρμογές των κατώτατων ορίων των ΜΜΕ, στους τομείς των απαιτήσεων εξυγίανσης, όσον αφορά τη λογιστική των αναβαλλόμενων φόρων και για την κατάργηση ορισμένων απαιτήσεων παροχής πληροφοριών.

Πληροφορίες για τα μέτρα που προτείνονται στο τμήμα αυτό παρουσιάζονται στο **παράρτημα 4**.

Καλούνται οι ενδιαφερόμενοι να υποβάλουν τις απόψεις τους σχετικά με τις προτάσεις που παρουσιάζονται στο **παράρτημα 4**.

Εάν κάποιο από τα προτεινόμενα μέτρα δεν θεωρηθεί κατάλληλο, θα πρέπει να εξηγηθούν τα πλεονεκτήματα της διατήρησης των κανόνων ως έχουν.

5. ΕΠΟΜΕΝΑ ΒΗΜΑΤΑ

Τα κράτη μέλη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και οι άλλοι ενδιαφερόμενοι καλούνται να υποβάλουν τις απόψεις τους σχετικά με τις προτάσεις που περιέχονται στην παρούσα

ανακοίνωση¹⁵ έτσι ώστε να προκύψει μια ευρεία συναίνεση σχετικά με τις μεταβολές που πρέπει να εξεταστούν. Όσον αφορά το χρονοδιάγραμμα αυτών των εργασιών απλούστευσης, παρακαλούμε να υποβληθούν οι απόψεις μέχρι τα **μέσα Οκτωβρίου 2007**.

Στις ενέργειες που θα ακολουθήσουν την παρούσα ανακοίνωση και με βάση τις απαντήσεις που θα λάβει, η Επιτροπή θα συντάξει πλήρεις και περιεκτικές αξιολογήσεις του αντίκτυπου όπου θα λαμβάνονται επίσης υπόψη τα αποτελέσματα της μέτρησης των διοικητικών δαπανών που είναι σε εξέλιξη. Ανάλογα με τα αποτελέσματα αυτών των αξιολογήσεων του αντικτύπου, η Επιτροπή προτίθεται να υποβάλει νομοθετικές προτάσεις στους τομείς που καλύπτει η παρούσα ανακοίνωση στις αρχές του 2008.

¹⁵

Η παρούσα ανακοίνωση διατίθεται επίσης στη διεύθυνση
http://ec.europa.eu/internal_market/company/simplification/index_en.htm

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

Πρώτη οδηγία: Οδηγία 68/151/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 9ης Μαρτίου 1968 περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 58 δεύτερη παράγραφος της συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες (*ΕΕ L 65 της 14.3.1968 σ. 8· τελευταία τροποποίηση με την οδηγία 2003/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2003 (ΕΕ L 221 της, 4.9.2003, σ. 13))*)

Δεύτερη οδηγία: Δεύτερη οδηγία 77/91/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 13ης Δεκεμβρίου 1976 περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιρειών, κατά την έννοια του άρθρου 58 δεύτερη παράγραφος της συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταίρων και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες όσον αφορά τη σύσταση της ανωνύμου εταιρείας και τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου της (*ΕΕ L 26 της 31.1.1977, σ. 1, τελευταία τροποποίηση με την οδηγία 2006/68/ΕΚ της 6ης Σεπτεμβρίου 2006 (ΕΕ L 264 της 25.9.2006, σ. 32))*)

Τρίτη οδηγία: Τρίτη οδηγία 78/855/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 9ης Οκτωβρίου 1978 περί των συγχωνεύσεων των ανωνύμων εταιρειών (*ΕΕ L 295 της 20.10.1978, σ. 36*)

Τέταρτη οδηγία: Τετάρτη οδηγία 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1978 βασιζόμενη περί των ετησίων λογαριασμών εταιρειών ορισμένων μορφών (*ΕΕ L 222 της, 14.8.1978, σ. 11· τελευταία τροποποίηση με την οδηγία 2006/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2006, ΕΕ L 224 της 16.8.2006, σ. 1*)

Έκτη οδηγία: Έκτη οδηγία 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1982 για τη διάσπαση των ανωνύμων εταιρειών (*ΕΕ L 378 της 31.12.1982, σ. 47*)

Έβδομη οδηγία: Έβδομη οδηγία 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 1983 για τους ενοποιημένους λογαριασμούς (*ΕΕ L 193 της 18.7.1983· τελευταία τροποποίηση με την οδηγία 2006/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Ιουνίου 2006, (ΕΕ L 224 της 16.8.2006, σ. 1))*)

Όγδοη οδηγία: Οδηγία 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών, για την τροποποίηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 84/253/ΕΟΚ του Συμβουλίου (*ΕΕ L 157 της 09.06.2006, σ. 87*)

Δέκατη οδηγία: Οδηγία 2005/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Οκτωβρίου 2005, για τις διασυννοριακές συγχωνεύσεις κεφαλαιουχικών εταιρειών (*ΕΕ L 310 της 25.11.2005, σ. 1*)

Ενδέκατη οδηγία: Ενδέκατη οδηγία 89/666/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 σχετικά με τη δημοσιότητα των υποκαταστημάτων που έχουν συσταθεί σε ένα κράτος μέλος από ορισμένες μορφές εταιρειών που διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους (*ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 36*)

Δωδέκατη οδηγία: Δωδέκατη οδηγία 89/667/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Δεκεμβρίου 1989 στον τομέα των εταιρειών σχετικά με τις εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με ένα και μόνο εταίρο (*ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 40*)

Οδηγία για τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς: Οδηγία 2004/25/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 21ης Απριλίου 2004 σχετικά με τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς (*ΕΕ L 142 της 30.4.2004, σ. 12*)

Καταστατικό της ευρωπαϊκής εταιρίας: Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρίας (SE) (*ΕΕ L 294 της 10.11.2001, σ. 1*)

Κανονισμός ΔΛΠ: Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1606/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2002, για την εφαρμογή διεθνών λογιστικών προτύπων (*ΕΕ L 243 της 11.9.2002, σ. 1*)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

Μεμονωμένα μέτρα απλούστευσης σχετικά με την τρίτη και την έκτη οδηγία για το εταιρικό δίκαιο (τμήμα 3.1.2. της ανακοίνωσης)

1. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Βάσει της τρίτης και της έκτης οδηγίας για το εταιρικό δίκαιο, οι εταιρείες, στο πλαίσιο της προετοιμασίας μιας συγχώνευσης ή μιας διαίρεσης, υπόκεινται σε διάφορες υποχρεώσεις παροχής πληροφοριών. Έτσι, οι φορείς διαχείρισης ή διοίκησης των εμπλεκόμενων εταιρειών πρέπει να συντάξουν **εμπεριστατωμένη γραπτή έκθεση** που θα εξηγεί τα σχέδια των όρων της πράξης και θα παρουσιάζει τις νομικές και οικονομικές βάσεις τους¹⁶. Επιπλέον, απαιτείται η **έκθεση ανεξάρτητου εμπειρογνώμονα**, προκειμένου να αξιολογηθεί κατά πόσον το προτεινόμενο ποσοστό ανταλλαγής μετοχών είναι δίκαιο και λογικό¹⁷. Επιπλέον, πρέπει να συνταχθεί **λογιστική κατάσταση** στην περίπτωση που οι τελευταίοι ετήσιοι λογαριασμοί αναφέρονται του σχεδίου όρων συγχώνευσης ή διαίρεσης¹⁸. Τέλος, όταν στην περίπτωση διαίρεσης πρέπει να καταρτιστεί τόσο μια έκθεση εμπειρογνώμονα βάσει της δεύτερης οδηγίας για το εταιρικό δίκαιο όσο και μια έκθεση για τα σχέδια των όρων της διαίρεσης, οι κανόνες της έκτης οδηγίας επιτρέπουν στα κράτη μέλη να ορίζουν μόνο ότι και οι δύο εκθέσεις πρέπει να συνταχθούν από τον ίδιο εμπειρογνώμονα¹⁹· δεν μπορεί να χορηγηθεί **εξαίρεση** από μια από τις υποχρεώσεις παροχής πληροφοριών.

Η δεύτερη απαίτηση φαίνεται ότι αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα διοικητικού φόρτου. Σε ένα σύγχρονο επιχειρηματικό περιβάλλον, η διπλή υποβολή στοιχείων θα πρέπει να αποφεύγεται όσο αυτό είναι δυνατό δεδομένου ότι προκαλεί πρόσθετες δαπάνες για τις εταιρείες χωρίς να παρέχει πραγματική προστιθέμενη αξία για τους μετόχους και τους πιστωτές. Αλλά και οι άλλες τρεις απαιτήσεις φαίνονται πολύ επαχθείς και αφήνουν ελάχιστο περιθώριο ευελιξίας όταν καταρτίζονται σε επίπεδο ΕΕ. Για να καταστεί λιγότερο δυσκίνητη η διαδικασία συγχωνεύσεων και διαιρέσεων, φαίνεται ότι ενδείκνυται να αφηθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να αποφασίζουν εάν επιθυμούν να αφήσουν περισσότερο χώρο για ευθύνη των μελών του διευθυντικού οργάνου, ενδεχομένως με βάση ειδική απόφαση της γενικής συνέλευσης, ή να απαιτούν την παροχή των σχετικών χρηματοοικονομικών στοιχείων σε κάθε περίπτωση. Φαίνεται ότι δεν υπάρχει λόγος να δοθεί, σε επίπεδο ΕΕ, σαφής προτίμηση σε μια από τις δύο αυτές λύσεις. Επιπλέον, για να αξιοποιηθούν πλήρως τα οφέλη των πρόσφατων μέτρων εκσυγχρονισμού, οι μηχανισμοί που αφορούν την αξιολόγηση των ποσοστών ανταλλαγής μετοχών πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την ευελιξία που θεσπίστηκε το 2006 στη δεύτερη οδηγία για το εταιρικό δίκαιο όσον αφορά τη σχετική περίπτωση της αποτίμησης της συνεισφοράς σε είδος²⁰.

¹⁶ Άρθρο 9 της οδηγίας 78/855/ΕΟΚ, άρθρο 7 της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ

¹⁷ Άρθρο 10 της οδηγίας 78/855/ΕΟΚ, άρθρο 8 της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ

¹⁸ Άρθρο 11 παράγραφος 1 εδάφιο γ) της οδηγίας 78/855/ΕΟΚ, άρθρο 9 παράγραφος 1 εδάφιο γ) της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ

¹⁹ Άρθρο 8 παράγραφος 3 της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ

²⁰ Βλ. άρθρο 10α της οδηγίας 77/91/ΕΚ, που εισήχθη με το άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 2006/68/ΕΚ

2. ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΤΩΝ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Η οδηγία 2006/68/EC για τροποποίηση της δεύτερης οδηγίας εκσυγχρόνισε τον κανόνα προστασίας των πιστωτών που εφαρμόζεται σε περίπτωση μείωσης του κεφαλαίου²¹. Η διαδικασία για την προστασία των πιστωτών των οποίων η απαίτηση είναι προγενέστερη της δημοσίευσης της απόφασης για μείωση του κεφαλαίου ορίστηκε λεπτομερέστερα. Αποσαφηνίστηκε επίσης ότι οι εν λόγω πιστωτές πρέπει να παρουσιάσουν βάσιμες αποδείξεις ενώ οι απαιτήσεις τους τίθενται σε κίνδυνο από τη μείωση του κεφαλαίου, προκειμένου να εξασφαλιστεί η προστασία τους. Το πρώτο βήμα για τον εκσυγχρονισμό των κανόνων προστασίας των πιστωτών βάσει της τρίτης και της έκτης οδηγίας πρέπει να είναι η ευθυγράμμιση των σχετικών διατάξεων των οδηγιών αυτών²² με αυτό το νέο σύστημα.

Ωστόσο, τίθεται το ερώτημα εάν είναι σωστό να υπόκειται η αγοράστρια εταιρεία, γενικά, στην ίδια διαδικασία με την πωλούμενη εταιρεία αν και υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες τα αποτελέσματα μιας συγχώνευσης για τους μετόχους και τους πιστωτές της αγοράστριας εταιρείας δεν διαφέρουν από τις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές.

Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να σημειωθεί ότι και οι κανόνες της δεύτερης οδηγίας προστατεύουν τα συμφέροντα των μετόχων. Οι συγχωνεύσεις συχνά απαιτούν αυξήσεις του κεφαλαίου οι οποίες, μέσω του άρθρου 29 παράγραφος 1 της δεύτερης οδηγίας, οδηγούν στη χορήγηση δικαιωμάτων προαίρεσης στους προϋπάρχοντες μετόχους. Ταυτόχρονα, το άρθρο 19 της δεύτερης οδηγίας περιορίζει το πεδίο για συγχωνεύσεις μέσω εξαγοράς χωρίς αύξηση του κεφαλαίου. Οι πιστωτές προστατεύονται με άλλους κανόνες, όπως εξηγείται παραπάνω.

Επομένως, υπό την προϋπόθεση ότι οι μέτοχοι και οι πιστωτές θα εξακολουθήσουν να έχουν δικαίωμα να επιθεωρούν τα σχετικά έγγραφα τουλάχιστον ένα μήνα πριν από τη γενική συνέλευση των εταιρειών που εξαγοράζονται, μπορεί να εξετασθεί η δυνατότητα να επαφίεται στο κράτος μέλος ο προσδιορισμός του εάν και σε ποιες περιπτώσεις πρέπει να απαιτείται η έγκριση της γενικής συνέλευσης της αγοράστριας εταιρείας. Ωστόσο, η ευελιξία αυτή θα πρέπει να υπάρχει τουλάχιστον σε περίπτωση μεταβίβασης των στοιχείων του ενεργητικού μιας πλήρως ελεγχόμενης θυγατρική και της εξαγοράς μιας θυγατρικής της οποίας η μητρική εταιρία κατέχει το 90% των μετοχών, περίπτωση που ήδη σήμερα υπόκειται σε ειδικούς κανόνες (άρθρα 24 και 25 της τρίτης οδηγίας).

²¹ Άρθρο 32 της οδηγίας 77/91/EC όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παράγραφος 9 της οδηγίας 2006/68/EK

²² Άρθρο 13 της οδηγίας 78/855/EOK και άρθρο 12 της οδηγίας 82/891/EOK

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3

Πρόσθετα μέτρα απλούστευσης στο εταιρικό δίκαιο (τμήμα 3.2 της ανακοίνωσης)

1. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΑΙΡΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Ιδίως η **πρώτη οδηγία για το εταιρικό δίκαιο** υποχρεώνει τις εταιρείες να δημοσιεύουν ορισμένες πληροφορίες που πρέπει να καταγράφονται στο εμπορικό μητρώο των κρατών μελών καθώς και στην επίσημη εφημερίδα της κάθε χώρας. Στις περισσότερες περιπτώσεις, η δημοσίευση αυτή συνεπάγεται πρόσθετες δαπάνες για τις.

Από τον Ιανουάριο του 2007, τα κράτη μέλη είναι υποχρεωμένα να παρέχουν στις εταιρείες στη δυνατότητα να καταχωρίζουν τα έγγραφα τους και τα στοιχεία τους με ηλεκτρονικά μέσα (πρώτη οδηγία, άρθρο 3 παράγραφος 2). Οι πληροφορίες αυτές, μέσω των ηλεκτρονικών μητρώων, είναι προσπελάσιμες για τους τρίτους σε όλα τα κράτη μέλη, και το Ευρωπαϊκό Μητρώο Επιχειρήσεων διευκολύνει περαιτέρω την πρόσβαση. Επομένως, η υποχρέωση δημοσίευσης των καταχωρισμένων στοιχείων στην επίσημη εφημερίδα έχει καταστεί περιττή, πολύ περισσότερο επειδή οι επίσημες εφημερίδες συχνά δεν περιέχουν τις πλήρεις πληροφορίες αλλά μόνο μια παραπομπή στο μητρώο. Επομένως, αυτή η λειτουργία των επίσημων εφημερίδων μπορεί να αντικατασταθεί εύκολα από μία απλή υπηρεσία του μητρώου που θα παρέχει πληροφορίες σχετικά με τις πιο πρόσφατες μεταβολές στο μητρώο.

Κατά συνέπεια, για να μπορούν οι επιχειρήσεις να μειώσουν τις δαπάνες τους, πρέπει να καταργηθεί η υποχρέωση του άρθρου 3 παράγραφος 4 της πρώτης οδηγίας για δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα. Επιπλέον, δεν θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να επιβάλλουν την υποχρέωση, επιπλέον της δημοσίευσης δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 2, για δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα στο βαθμό που η δημοσίευση αυτή συνεπάγεται πρόσθετες δαπάνες για τις επιχειρήσεις.

Ειδικά για τα **υποκαταστήματα**, η **ενδέκατη οδηγία για το εταιρικό δίκαιο** ορίζει ειδικές υποχρεώσεις παροχής πληροφοριών.

Οι κανόνες αυτοί συνεπάγονται διπλό κόστος για τις εταιρείες: Πρέπει να εξασφαλίσουν τη μετάφραση ορισμένων εγγράφων σχετικών με την εταιρεία στην τοπική γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται το υποκατάστημα και πρέπει να καταχωρίσουν τα έγγραφα αυτά και τα στοιχεία τους, μαζί με τα στοιχεία που αφορούν το υποκατάστημα, στο μητρώο του υποκαταστήματος. Επιπλέον, οι εθνικοί κανόνες των κρατών μελών που ορίζουν τις λεπτομέρειες σχετικά με την επικυρωμένη μετάφραση συνεπάγονται συχνά υπερβολικές απαιτήσεις (συμβολαιογραφική πράξη κ.τ.λ.) που αυξάνουν περαιτέρω το κόστος.

Για να μειωθεί αυτό το κόστος σε αποδεκτό επίπεδο, έχει ουσιαστική σημασία να αποδέχεται το κράτος μέλος του υποκαταστήματος μια επικυρωμένη μετάφραση που έχει συνταχθεί σε άλλο κράτος μέλος. Η υποχρέωση αυτή θα πρέπει να εφαρμόζεται τουλάχιστον όταν το εκδοθέν πιστοποιητικό είναι αποδεκτό από τις δικαστικές ή τις διοικητικές αρχές του άλλου κράτους μέλους. Συνεπώς, πρέπει να αναπροσαρμοστεί αναλόγως το άρθρο 4 της ενδέκατης οδηγίας.

Ωστόσο, υπάρχει και άλλο περιθώριο απλούστευσης όσον αφορά την ίδρυση υποκαταστημάτων. Η ύπαρξη ηλεκτρονικών μητρώων σε όλη την Ευρώπη καθιστά δυνατή την επικοινωνία μεταξύ των μητρώων. Το λεγόμενο **πρόγραμμα BRITE**, που έχει μια κοινή πολύγλωσση διεπαφή με τη μορφή του **Ευρωπαϊκού Μητρώου Επιχειρήσεων (EBR)** έχει σκοπό να επιτρέψει στους πολίτες και τις επιχειρήσεις της Ευρώπης να επωφελούνται πλήρως από τα οφέλη της τεχνολογίας αυτής. Η Επιτροπή θα συνεχίσει να ενθαρρύνει αυτές τις εργασίες για να προετοιμάσει το έδαφος για μια μελλοντική αναθεώρηση της ενδέκατης οδηγίας που επιτρέπει τη μείωση του διοικητικού φόρτου που συνδέεται με την ίδρυση υποκαταστήματος σε άλλο κράτος μέλος, παρέχοντας συγκεκριμένα τη δυνατότητα να καταχωρίζονται τα στοιχεία του υποκαταστήματος στο κράτος μέλος στο οποίο έχει την έδρα της η μητρική εταιρεία.²³

2. ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΗ ΕΔΡΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Το αργότερο το 2009, η Επιτροπή θα υποβάλει έκθεση σχετικά με το καταστατικό της Ευρωπαϊκής Εταιρείας, σύμφωνα με το άρθρο 69 του καταστατικού²⁴. Η γενική αναθεώρηση του καταστατικού και ιδιαίτερα των ζητημάτων που παρατίθενται στο άρθρο 69 φαίνεται ότι είναι ρεαλιστική μόνο με βάση την εν λόγω έκθεση.

Ωστόσο, το άρθρο 7 του καταστατικού της Ευρωπαϊκής Εταιρείας προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι η καταστατική έδρα μιας Ευρωπαϊκής Εταιρείας πρέπει να βρίσκεται στο ίδιο κράτος μέλος με τα κεντρικά γραφεία της και επιτρέπει στο κράτος μέλος να επιβάλλει, επιπλέον, την υποχρέωση στις Ευρωπαϊκές Εταιρείες που είναι καταχωρισμένες στο έδαφος να εγκαθιστούν τα κεντρικά γραφεία τους και την καταστατική έδρα τους στο ίδιο μέρος.

Αν ληφθεί υπόψη τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, π.χ. την απόφαση στην υπόθεση C-208/00 ("Überseering", απόφαση της 5ης Νοεμβρίου 2002), θα μπορούσε να εξεταστεί το ενδεχόμενο τροποποίησης του άρθρου 7 του καταστατικού της Ευρωπαϊκής Εταιρείας.

²³ Οι ίδιες αρχές θα πρέπει να εφαρμόζονται για την καταχώριση ενός **καταστήματος ενός Ευρωπαϊκού Ομίλου Οικονομικού Σκοπού (ΕΟΟΣ)** που ιδρύεται σε άλλο κράτος μέλος από αυτό όπου βρίσκεται η επίσημη διεύθυνση του ΕΟΟΣ (Άρθρο 10 του κανονισμού του Συμβουλίου για τον ΕΟΟΣ (κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2137/85 του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1985 σχετικά με την ίδρυση Ευρωπαϊκού Ομίλου Οικονομικού Σκοπού (ΕΟΟΣ) (ΕΕ L 124 της 15.5.1990, σ. 52)

²⁴ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2157/2001 του Συμβουλίου, της 8ης Οκτωβρίου 2001, περί του καταστατικού της ευρωπαϊκής εταιρείας (SE) (ΕΕ L 294 της 10.11.2001, σ. 1)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4

Μέτρα απλούστευσης για τις ΜΜΕ όσον αφορά τη λογιστική και τους ελέγχους (τμήμα 4 της ανακοίνωσης)

Σκοπός του παρόντος παραρτήματος είναι να παρουσιάσει εκτενέστερα και να περιγράψει ποια είναι τα επιμέρους μέτρα και πώς μπορούν να επωφεληθούν από αυτά οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Τα μέτρα παρουσιάζονται με την εξής σειρά:

1. Καθιέρωση των «πολύ μικρών επιχειρήσεων»
2. Κατώτατα όρια για τις ΜΜΕ
3. Απαλλαγή από τις υποχρεώσεις δημοσίευσης για τις μικρές επιχειρήσεις
4. Επέκταση των εξαιρέσεων να για τις μεσαίες επιχειρήσεις χωρίς συγκεκριμένο εξωτερικό χρήστη
5. Απλούστευση για όλες τις εταιρείες

1. ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΤΩΝ «ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ»

Για να διευκολυνθεί η σημαντική απλούστευση για τις μικρότερες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης, η Επιτροπή θεωρεί ότι στην τέταρτη οδηγία πρέπει να καθιερωθεί μια κατηγορία «πολύ μικρής επιχείρησης». Μια τέτοια κατηγορία έχει ήδη θεσπιστεί σε πολλά κράτη μέλη.

Αυτό μπορεί να βασιστεί στον ορισμό της σύστασης της Επιτροπής του 2003²⁵ που ορίζει τις πολύ μικρές επιχειρήσεις ως εταιρείες με λιγότερους από δέκα μισθωτούς, κύκλο εργασιών δύο εκατομμυρίων ευρώ και σύνολο του ισολογισμού κάτω από δύο εκατομμύρια ευρώ. Ωστόσο, από προηγούμενες διαβουλεύσεις με τα κράτη μέλη προέκυψε ότι τα κατώτατα όρια της σύστασης της Επιτροπής του 2003 είναι ίσως πολύ υψηλά για σκοπούς λογιστικής και ελέγχου. Τα κατώτατα όρια που ορίζονται στη σύσταση για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις είναι πολύ υψηλότερα από αυτά της τέταρτης οδηγίας, και η πλήρης χρήση των εξαιρέσεων αυτών μπορεί να οδηγήσει στη σχεδόν κατάργηση της οδηγίας αυτής για τις μικρές εταιρείες. Το αποτέλεσμα αυτό δεν φαίνεται επιθυμητό δεδομένου ότι και για πολλές μικρές εταιρείες είναι αναγκαίες οι απαιτήσεις εναρμονισμένης λογιστικής για τις διασυνοριακές επενδύσεις και της δραστηριότητες των επιχειρήσεων.

Επομένως, ο ορισμός των πολύ μικρών επιχειρήσεων στην τέταρτη οδηγία θα πρέπει να βασίζεται σε χαμηλότερα κατώτατα όρια από πάνω αυτά που ορίζονται στη σύσταση του 2003. Η Επιτροπή θα ήθελε τις απόψεις των ενδιαφερομένων σχετικά με τον ακόλουθο ενδεικτικό ορισμό για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις:

- λιγότεροι από δέκα μισθωτοί,
- σύνολο ισολογισμού κάτω από 500.000 ευρώ, και

²⁵ Σύσταση C(2003)1422 της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36)

– κύκλος εργασιών κάτω από 1.000.000 ευρώ.

Θα επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εξαιρούν αυτές τις πολύ μικρές επιχειρήσεις από την εφαρμογή των οδηγιών για τη λογιστική, και θα υπάρχει επίσης εξαίρεση των πολύ μικρών επιχειρήσεων από τις απαιτήσεις των οδηγιών σχετικά με τους επίσημους ελέγχους. Κατά συνέπεια, οι εθνικές αρχές θα μπορούν να επιτρέπουν στις πολύ μικρές επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν ένα απλούστερο λογιστικό πλαίσιο σε εθνικό επίπεδο (συνήθως οι εθνικές απαιτήσεις επιβάλλουν τη χρήση λογιστικής για σκοπούς φορολογικής δήλωσης), έτσι ώστε η τροποποίηση της τέταρτης οδηγίας μπορεί να οδηγήσει σε ουσιαστική μείωση του διοικητικού φόρτου για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις.

2. ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΩΤΑΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΜΕ

Σήμερα, μια μικρή επιχείρηση πρέπει να εφαρμόζει τις απαιτήσεις λογιστικής και ελέγχων μιας μεσαίας εταιρίας εάν υπερβεί το κατώτατο όριο για δύο διαδοχικά έτη. Ωστόσο, η περίοδος των δύο ετών του άρθρου 12 είναι ακατάλληλη για τους σημερινούς οικονομικούς κύκλους των ΜΜΕ. Συχνά χρειάζονται περισσότερα από δύο χρόνια σε μια μικρή επιχείρηση για να παγιώσει τη μεγέθυνση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της. Οι πιθανότητες να υπερβεί τα κατώτατα όρια μία επιτυχημένη επιχείρηση είναι πολύ υψηλότερες μετά από πέντε χρόνια. Ωστόσο, αν μια εταιρεία υπερβεί τα κατώτατα όρια και για οποιοδήποτε λόγο (π.χ. οικονομικές δυσκολίες, καθορισμός υψηλότερων κατώτατων ορίων με νόμο, κ.τ.λ.) πέσει πάλι κάτω από τα κατώτατα όρια, η οδηγία επιβάλλει στην εταιρία (που τώρα είναι ξανά μικρή) να εφαρμόζει τουλάχιστον για δύο χρόνια τις διατάξεις που ισχύουν για τις μεσαίες εταιρείες. Η αύξηση της ευελιξίας, με πενταετή περίοδο για τις εταιρείες που υπερβαίνουν τα κατώτατα όρια και περίοδο ενός έτους για αυτές που παύουν να υπερβαίνουν τα κατώτατα όρια, θα μειώσει οπωσδήποτε το διοικητικό φόρτο που επιβάλλεται με τον σημερινό κανόνα των δύο ετών.

Οι οδηγίες για τη λογιστική ορίζουν τις «μικρές» και τις «μεσαίες» εταιρείες ως εταιρείες που πληρούν δύο από τα ακόλουθα τρία κριτήρια (κατώτατα όρια μετά τις τροποποιήσεις από την οδηγία 2006/46/EK):

	«Μικρές» (εταιρείες του άρθρου 11)	«Μεσαίες» (εταιρείες του άρθρου 27)
Κύκλος εργασιών	8.800.000 ευρώ	35.000.000 ευρώ
Σύνολο ισολογισμού (δηλαδή ακαθάριστα στοιχεία του ενεργητικού)	4.400.000 ευρώ	17.500.000 ευρώ
Αριθμός μισθωτών	50	250

Τα κατώτατα όρια αυξήθηκαν πρόσφατα κατά περίπου 20% με την προαναφερθείσα οδηγία. Αυτό θα επιτρέψει στα κράτη μέλη να προσφέρουν, το αργότερο στα μέσα του 2008, τη δυνατότητα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις να επωφελούνται από περαιτέρω απλούστευση μέσω των εξαιρέσεων.

Ωστόσο, θα πρέπει να απλουστευθεί η διαδικασία προσαρμογής των κατώτατων ορίων. Το άρθρο 53 προβλέπει σήμερα ότι το Συμβούλιο είναι αρμόδιο να προσαρμόζει τα κατώτατα όρια μετά από πρόταση της Επιτροπής· το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν συμμετέχει στη διαδικασία. Επίσης, έχει συσταθεί επιτροπή επαφής βάσει του άρθρου 52. Μελλοντικά, θα πρέπει να εξεταστεί το ενδεχόμενο να δοθεί στην Επιτροπή η αρμοδιότητα για την προσαρμογή των κατώτατων ορίων, επικουρούμενη από την κανονιστική επιτροπή λογιστικών θεμάτων που έχει συσταθεί βάσει του κανονισμού ΔΛΠ στο πλαίσιο της νέας κανονιστικής διαδικασίας, με δικαιώματα ελέγχου για το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αυτή η νέα διαδικασία θα επιτρέπει επίσης τις πιο ομαλές και ταχύτερες προσαρμογές των κατώτατων ορίων σε σύγκριση με τις κάπως δυσκίνητες διαδικασίες έγκρισης από το ίδιο το Συμβούλιο.

3. ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΙΚΡΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Οι υποχρεώσεις δημοσίευσης για τις μικρές επιχειρήσεις δημιουργούν μεγάλο διοικητικό φόρτο. Γι' αυτό, η Επιτροπή προτείνει την κατάργηση των υποχρεώσεων αυτών για την εν λόγω κατηγορία. Είναι λιγότερο σημαντικό για τις μικρές εταιρείες να δημοσιεύουν οικονομικές καταστάσεις επειδή αυτές χρησιμοποιούνται από περιορισμένο αριθμό ενδιαφερομένων, όπως τα πιστωτικά ιδρύματα και οι προμηθευτές, που έχουν τη δυνατότητα να ζητούν οικονομικές πληροφορίες απευθείας από την εταιρεία. Επομένως, η πλήρης απαλλαγή των μικρών εταιρειών από τις απαιτήσεις δημοσίευσης θα προσφέρει μεγάλο όφελος για τις εταιρείες αυτές χωρίς σημαντικό αρνητικό αντίκτυπο.

4. ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΩΝ ΕΞΑΙΡΕΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΧΩΡΙΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΧΡΗΣΤΗ

Θα πρέπει να υπάρχουν λιγότερες απαιτήσεις για τις εταιρείες που δεν έχουν ευρύ φάσμα εξωτερικών χρηστών των οικονομικών καταστάσεων. Κατά συνέπεια, για να μειωθεί ο διοικητικός φόρτος για τις εταιρείες αυτές, η Επιτροπή προτείνει μια προσέγγιση βασισμένη στους κινδύνους. Θα επιτρέπει στις ακόλουθες μεσαίες επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν το καθεστώς που εφαρμόζεται στις μικρές επιχειρήσεις:

- Εταιρείες στις οποίες οι διευθυντές είναι επίσης και οι ιδιοκτήτες: Για παράδειγμα, όταν ένας διευθυντής είναι βασικός μέτοχος ή εταίρος (με την προϋπόθεση ότι κανένας άλλος εταίρος δεν κατέχει περισσότερο από 5%).
- Εταιρείες απεριόριστης ευθύνης που εμπίπτουν στο πεδίο κάλυψης του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 1 και του άρθρου 47 παράγραφος 1α της τέταρτης οδηγίας.

5. ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΣΗ ΓΙΑ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ

Ενοποίηση

Το άρθρο 57 της τέταρτης οδηγίας επιτρέπει στα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν την επιλογή της μη υποβολής ελεγμένων οικονομικών καταστάσεων για ορισμένες θυγατρικές ομίλων, υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Θα πρέπει να επιτραπεί η πλήρης χρήση του άρθρου 57, ιδίως όταν αυτές οι θυγατρικές είναι μικρές ή μεσαίες. Η εξαίρεση θα είναι υποχρεωτική για τις μικρές εταιρείες. Θα έπρεπε να εξεταστεί το ενδεχόμενο μιας περαιτέρω επιλογής που θα επιτρέπει στα κράτη μέλη να εξαιρούν από τους επίσημους ελέγχους τις μεσαίες επιχειρήσεις

που βρίσκονται στην κατάσταση αυτή. Ο κύριος λόγος γι' αυτό είναι ότι το άρθρο 27, σημείο α, της οδηγίας για τους επίσημους ελέγχους θα καθιερώσει την ευθύνη του ελεγκτή του ομίλου.

Μπορεί να επιτευχθεί περαιτέρω απλούστευση με την αποσαφήνιση της σχέσης μεταξύ του κανονισμού 1606/2002 για τα ΔΛΠ και της έβδομης οδηγίας. Πρέπει να αποσαφηνιστεί κατά πόσον οι μητρικές εταιρείες που έχουν θυγατρικές που παρουσιάζουν επουσιώδες ενδιαφέρον (άρθρο 13 της έβδομης οδηγίας) εμπίπτουν στο πεδίο κάλυψης του κανονισμού ΔΛΠ και, επομένως, υποχρεούνται να συντάσσουν οικονομικές καταστάσεις ΔΠΧΠ. Η κατάργηση των απαιτήσεων ενοποίησης των λογαριασμών ή των απαιτήσεων σύνταξης οικονομικών καταστάσεων ΔΠΧΠ στις περιπτώσεις που υπάρχουν μόνο τέτοιου είδους θυγατρικές θα αποτελέσει σημαντική απλούστευση. Επιπλέον, οι απαιτήσεις κατάρτισης ενοποιημένων λογαριασμών για προσωπικές εταιρείες (όπου ο βασικός μέτοχος του ομίλου είναι φυσικό πρόσωπο) είναι επαχθείς και μπορούν να καταργηθούν.

Λογιστική των αναβληθέντων φόρων

Σύμφωνα με την ανατροφοδότηση από τους συντάκτες, επιβεβαιώνεται ότι η λογιστική των αναβληθέντων φόρων (άρθρο 43 παράγραφος 1, σημείο 11, της τέταρτης οδηγίας) είναι πολύ επαχθής για τις εταιρείες γενικά. Επιπλέον, όπως έχει επιβεβαιωθεί από τους συντάκτες και τους χρήστες, π.χ. πιστωτικά ιδρύματα και οργανισμούς αξιολόγησης, οι πληροφορίες για τους αναβληθέντες φόρους (ασχέτως του εάν αναγνωρίζεται στον ισολογισμό η αναφέρονται στις σημειώσεις) συχνά δεν θεωρούνται σημαντικές πληροφορίες για τη λήψη αποφάσεων. Αν οι συντάκτες και οι χρήστες συμφωνούν ότι οι πληροφορίες αυτές είναι περιττές, η Επιτροπή προτείνει να μειωθεί σημαντικά ο διοικητικός φόρτος για τις ΜΜΕ με την κατάργηση της απαίτησης αυτής.

Υποχρεώσεις πληροφόρησης

Οι οδηγίες για τη λογιστική περιέχουν μεγάλο αριθμό υποχρεώσεων πληροφόρησης. Ο αριθμός των υποχρεώσεων αυξανόταν με κάθε τροποποίηση των οδηγιών. Η συσσώρευση αυτών των υποχρεώσεων πληροφόρησης μπορεί να θεωρηθεί επαχθής, ιδιαίτερα για τις ΜΜΕ, αν και πρέπει να σταθμίζονται σε σχέση με τη χρησιμότητά τους για τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων. Ήδη υπάρχουν σημαντικές εξαιρέσεις για τις μικρές επιχειρήσεις, που μπορούν να υποβάλλουν συνοπτικές πληροφορίες.

Συνεπώς, η Επιτροπή ενθαρρύνθηκε να διερευνήσει αν υπάρχουν περαιτέρω δυνατότητες κατάργησης υποχρεώσεων. Μια πρώτη ανάλυση δείχνει μόνο ότι μπορεί να εξεταστεί η κατάργηση των ακόλουθων υποχρεώσεων πληροφόρησης:

- Κοινοποίηση ανάλυσης των εξόδων εγκατάστασης (άρθρο 34 παράγραφος 2),
- Κοινοποίηση ανάλυσης του καθαρού κύκλου εργασιών σε κατηγορίες δραστηριοτήτων και γεωγραφικών αγορών (άρθρο 43 παράγραφος 1, σημείο 8).